

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΓΡΙΝΙΟΥ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

9

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 55 /2017

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές Ιωάννα Ξυλιά, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Ελένη Κολοβού, Πρωτοδικη-Εισηγήτρια, Χρήστο Μπούκα, Πρωτοδικη και με τη σύμπραξη της Γραμματέως Βασιλικής Πατσιά.

Συνεδρίασε δημόσια, στο ακροατήριό του, στις 22 Μαΐου 2017, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ: Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «[REDACTED]», η οποία εδρεύει στην Αθήνα, οδός [REDACTED], με ΑΦΜ [REDACTED] της ΔΟΥ ΦΑΕ Αθηνών, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, ως ειδικής διαδόχου της τέως [REDACTED], σύμφωνα με την απόφαση 12/1/26-7-2013 της Ε.Μ.Ε. της Τράπεζας της Ελλάδος, η οποία παραστάθηκε στο ακροατήριο διά του πληρεξουσίου δικηγόρου της [REDACTED] ο οποίος προκατέθεσε προτάσεις κατ' άρθρο 237 παρ.1 εδ. α ΚΠολΔ (όπως αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 άρθρο ΔΕΥΤΕΡΟ παρ. 2 του Ν. 4335/2015).

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1) Του ν.π.δ.δ. με την επωνυμία «Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδος», Ο.Τ.Α. Β' Βαθμού, ως καθολικής διαδόχου του ν.π.δ.δ. με την επωνυμία «Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αιτωλοακαρνανίας», η οποία εδρεύει στην Πάτρα, οδός Ν.Ε.Ο. Πατρών - Αθηνών αρ. 32, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, το οποίο εκπροσωπήθηκε στο Δικαστήριο από τον πληρεξούσιο δικηγόρο [REDACTED] που προκατέθεσε προτάσεις κατ' άρθρο 237 παρ.1 εδ. α ΚΠολΔ (όπως αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 άρθρο ΔΕΥΤΕΡΟ παρ. 2 του Ν. 4335/2015) και δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο, 2) Της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία [REDACTED]

καθολικής διαδόχου δι' απορροφήσεως της ετερόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία [REDACTED] η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της [REDACTED] που προκατέθεσε προτάσεις κατ' άρθρο 237 παρ.1 εδ. α ΚΠολΔ (όπως αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 άρθρο ΔΕΥΤΕΡΟ παρ. 2 του Ν. 4335/2015) και δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο.

Η ενάγουσα ζήτησε να γίνει δεκτή η από 28-12-2016 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 41/2016 αγωγή της, η οποία προσδιορίστηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη δημόσια συζήτηση της υποθέσεως, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, οι οποίοι παραστάθηκαν στο ακροατήριο, ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους με τις έγγραφες προτάσεις που προκατέθεσαν και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Κατά τη διάταξη του άρθρου 455 ΑΚ, ο δανειστής μπορεί με σύμβαση να μεταβιβάσει σε άλλον την απαίτησή του χωρίς τη συναίνεση του οφειλέτη. Κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, εκχώρηση είναι η σύμβαση μεταξύ δανειστή και τρίτου, με την οποία ο πρώτος μεταβιβάζει απαίτησή του στο δεύτερο. Η εκχώρηση είναι σύμβαση διαθέσεως και ανατιώδης, δηλαδή ανεξάρτητη από την αιτία. Η κατά τα ως άνω εκχώρηση της απαιτήσεως σε τρίτο αποτελεί μεταβολή απλώς του προσώπου του δικαιούχου, δεν συνιστά αλλοίωση της ενοχής και η μεταβιβαζόμενη απαίτηση, παρά την αλλαγή του προσώπου του δανειστή, παραμένει η ίδια, όπως και προηγουμένως (ΑΠ 826/2001 δημ. στη ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 1784/2015 δημ. στα ΧρΙΔ 2015 σελ. 606). Αντικείμενο εκχώρησης είναι μόνον οι απαιτήσεις του δανειστή κατά του οφειλέτη, δηλαδή οι ενοχικές αξιώσεις, είτε αυτές πηγάζουν από ενοχικά δικαιώματα είτε από οποιοδήποτε άλλο τοιούτο (Γεωργιάδης-Σταθόπουλος ΕρμΑΚ άρθρο 455, αρ. 30). Περαιτέρω, από τις διατάξεις των άρθρων 455, 456, 458, 460, 462 και 463 του ΑΚ, συνδυαζόμενες και

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
ΛΕΙΣΗΓΗΤ. Π.Π.

προς εκείνες των άρθρων 200 και 288 ίδιου Κώδικα, σαφώς συνάγεται α) ότι η σύμβαση εκχώρησης έχει ως αποτέλεσμα τη μεταβίβαση της απαίτησης από τον εκχωρητή στον εκδοχέα, ο οποίος μετά την αναγγελία καθίσταται ο μόνος δικαιούχος αυτής και ο μόνος νομιμοποιούμενος πλέον να ασκήσει αγωγή κατά του οφειλέτη και όχι ο εκχωρητής, ο οποίος έχει ήδη αποξενωθεί από την απαίτηση β) ότι ο εκχωρητής έχει την παρεπόμενη υποχρέωση να παραδώσει στον εκδοχέα τα αποδεικτικά της απαίτησης έγγραφα, που τείνουν στην απόδειξή της και είναι αναγκαία για την ενάσκησή της, τα οποία υπάρχουν και βρίσκονται στην κατοχή του εκχωρητή, έστω και μετά την εκχώρηση, προκειμένου έτσι να εξασφαλισθεί ο εκδοχέας στην ευχερέστερη ενάσκηση των δικαιωμάτων του από την εκχωρηθείσα απαίτηση και γ) ότι ο εκδοχέας γίνεται, από και διά της αναγγελίας της εκχώρησης, κύριος της εκχωρηθείσας απαίτησης, με όλα τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα που συνδέονται αναπόσπαστα με τη φύση της απαίτησης, χωρίς βελτίωση ή χειροτέρευση της προηγούμενης νομικής θέσης του οφειλέτη και ότι ο τελευταίος μπορεί να αντιτάξει κατά του εκδοχέα όλες τις ουσιαστικές ενστάσεις που του ανήκουν από την απαίτηση κατά του εκχωρητή, εφόσον δεν συναρτώνται στενά με το πρόσωπο του τελευταίου και εφόσον η γέννησή τους εντάσσεται σε χρόνο πριν από εκείνο της αναγγελίας. Τέτοιες ενστάσεις είναι εκείνες που παρεμποδίζουν τη γέννηση της απαιτήσεως και πρέπει να υφίστανται πριν από την αναγγελία, όπως πχ. ότι δεν προσκομίζονται τα αναγκαία αποδεικτικά έγγραφα της εκχωρηθείσας απαίτησης. Η κρατούσα στη νομολογία και στην επιστήμη άποψη είναι ότι αρκεί κατά το χρόνο της αναγγελίας να υπήρχε ο νόμιμος λόγος ή η βάση της ενστάσεως, έστω και αν τα πραγματικά περιστατικά, στα οποία αυτή θεμελιώνεται, συνέτρεξαν μετά την αναγγελία. Μετά την αναγγελία, μπορεί ο οφειλέτης να αντιτάξει κατά του εκδοχέα, όλες τις ενστάσεις που θίγουν αμέσως το κύρος της εκχωρήσεως (ΕφΑθ 1784/2015, ο.π. ΕφΑθ 5368/2010 ΕλλΔνη 54, 1672). Τα ανωτέρω ισχύουν και επί εκχώρησης που γίνεται με σκοπό την εξασφάλιση του εκδοχέα (καταπιστευτική εκχώρηση βλ. ΑΠ 1168/2015,

ΑΠ 1576/2014, ΑΠ 114/2008 όλες δημ. στη ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, με το ν.δ. της 17.7/13.8.1923 «Περί ειδικών διατάξεων επί ανωνύμων εταιρειών» (ΦΕΚ Α' 224), του οποίου οι εν συνεχεία παρατιθέμενες διατάξεις διατηρήθηκαν σε ισχύ με το άρθρο 41 παρ. 1 του ΕισΝΑΚ και η εφαρμογή τους επεκτάθηκε στις τράπεζες με το άρθρο 26 παρ. 9 του ν. 2076/1992 (ΦΕΚ Α' 130), ορίζεται : Άρθρο 35 «Αι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου εφαρμόζονται οσάκις εταιρεία (πιστώτρια) λαμβάνει ενέχυρον ... απαιτήσιν α) λόγω δανείου, είτε απλού, είτε επ' ανοικτώ λογαριασμῶ, β) ...». Άρθρο 36 παρ. 1 «Προς σύστασιν του ενεχύρου απαιτείται σύμβασις ενεχυριάσεως ...». Άρθρο 39 «1. Εάν αντικείμενον της ενεχυριάσεως είναι απαιτήσις ονομαστική του οφειλέτου κατά τρίτου, η ενεχυρίασις συνεπάγεται εκχώρησιν της απαιτήσεως υπό του οφειλέτου προς την πιστώτριαν. 2. Αντίγραφον της συμβάσεως ενεχυριάσεως επιδίδεται τω τρίτῳ. 3. Από της επιδόσεως θεωρείται η πιστώτρια, ως νεμομένη την απαιτήσιν». Άρθρο 44 «Εάν αντικείμενον της ενεχυριάσεως είναι απαιτήσις, η πιστώτρια δικαιούται ίνα εισπράξῃ την απαιτήσιν ως εκδοχεύς, το δε μετά την εξόφλησιν υπόλοιπον αποδίδει τῷ οφειλέτῃ». Με τις ανωτέρω διατάξεις εισηχθη, ως προς την ενεχυρίαση ονομαστικών απαιτήσεων προς εξασφάλιση απαιτήσεων ανωνύμων εταιρειών από δάνειο, απλό ή με ανοικτό λογαριασμό, εξαιρετικό δίκαιο και, ως εκ τούτου, οι περί ενεχύρου και εκχώρησης διατάξεις του Αστικού Κώδικα εφαρμόζονται μόνον συμπληρωματικῶς για ζητήματα μη ρυθμιζόμενα από τις ανωτέρω ειδικές διατάξεις. Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, η ενεχυρίαση απαιτήσεως συνεπάγεται όχι απλή επιβάρυνση αυτής, ὅπως η συνήθης ενεχυρίαση απαιτήσεως, ἀλλὰ τὴν ἐκχώρησὴ (καταπιστευτικὴ-εξασφαλιστικὴ) τῆς πρὸς τὸν ἐνεχυροῦχο πιστωτῆ, ὁ ὁποῖος γίνεται πραγματικὸς καὶ μοναδικὸς δικαιούχος τῆς απαιτήσεως, δικαιούμενος, ὡς ἐκ τούτου, νὰ τὴν εἰσπράξῃ. Ἡ ἐκχώρηση συντελεῖται ὅταν ἀντίγραφο τῆς συμβάσεως ἐνεχυριάσεως ἐπιδίδεται στὸν τρίτο (οφειλέτῃ), μετὰ δὲ τὴν ἀναγγελίᾳ αὐτῇ ἀποκόπτεται κάθε δεσμὸς τοῦ τρίτου (οφειλέτῃ) μετὸν ἐκχωρητῆ, ὁ ὁποῖος ἀποξενώνεται καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ἀναμικθῇ με ὁποιονδήποτε τρόπο στὴν ἀπαιτήση,

ΕΦΗΘΗΚΕ
...ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ...

[Handwritten signature]

[Handwritten mark]

0 100 200 300 400 500 600 700 800 900 1000

[illegible]

(που είναι αυτοδιοικούμενο κατά τόπο νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου άρθρο 1 πδ 30/1996) δικαστικώς και εξωδίκως, διατάσσει την είσπραξη των εσόδων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και αποφασίζει για τη διάθεση των πιστώσεων του προϋπολογισμού της (παρ. 1 περ. β', γ' και ε'), ενώ με το άρθρο 89 του Π.Δ. 30/1996, που αναφέρεται στην οικονομική διαχείριση, ορίζεται, στην παρ. 1, ότι «Η ταμιακή υπηρεσία των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων διεξάγεται από ειδική υπηρεσιακή μονάδα». Σύμφωνα δε με το άρθρο 95 του ίδιου Κώδικα, με διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών και Οικονομικών, ύστερα από γνώμη της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κανονίζονται τα θέματα τα σχετικά με τη βεβαίωση των εσόδων, την ανάληψη υποχρεώσεων, την έκδοση χρηματικών ενταλμάτων, την ευθύνη και τον καταλογισμό σε βάρος των προσώπων που τα εκδίδουν και τα προσυπογράφουν, τη διαδικασία και το περιεχόμενο του ελέγχου των χρηματικών ενταλμάτων, τη χρηματική διαχείριση της ταμιακής υπηρεσίας, τη λογοδοσία των υπαλλήλων που ασκούν καθήκοντα ταμιών, τα βιβλία που πρέπει να τηρούν οι ταμιακές υπηρεσίες και γενικά την οικονομική διοίκηση και το λογιστικό των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, ενώ μέχρι να εκδοθεί το προεδρικό διάταγμα για το λογιστικό των Ν.Α., εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν.δ. 496/1974 (ΦΕΚ 204 Α'), όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά και οι διατάξεις των προεδρικών διαταγμάτων που εκδόθηκαν σε εκτέλεσή του. Περαιτέρω, το άρθρο 12 του ν.δ. 496/1974 που έχει τον υπότιτλο «Διάθεσις των πιστώσεων υπό των διατακτών», ορίζει στην παρ. 1 «Το διοικούν το ν.π.δ.δ. συλλογικόν όργανον, ως κύριος διατάκτης αυτού, διαθέτει τας αναγεγραμμένας εν τω προϋπολογισμώ πιστώσεις ας δύναται να μεταβιβάζει δι' επιτροπικών ενταλμάτων εις έτερα όργανα εγκρίσεως δαπανών (δευτερευόντας διατάκτας)», και στην παράγραφο 4 «Το διοικούν το νομικόν πρόσωπον συλλογικόν όργανον ορίζει εκκαθαριστήν των δαπανών αυτού, εφ' όσον ούτος δεν ορίζεται υπό των κειμένων περί του νομικού προσώπου διατάξεων». Σύμφωνα με το άρθρο 13 του ίδιου ν.δ. 496/1974 («Αναγνώρισις, εκκαθάρισις και εντολή πληρωμής εξόδων») «Τα έξοδα των

ΕΠΙΣΗΜΕΥΣΗ
Α.Ε.Σ.Π.Ε.Ε.Α

ΕΠΙΣΗΜΕΥΣΗ
Α.Ε.Σ.Π.Ε.Ε.Α

αρμοδίων οργάνων, βάσει των υπό των κειμένων διατάξεων προβλεπομένων δι' έκαστον ν.π. ή είδος δαπάνης δικαιολογητικών, των αποδεικνυόντων την κατ' αυτών απαίτησιν, δυναμένων να συμπληρωθούν και δι' ετέρων στοιχείων καθοριζομένων δι' αποφάσεων του διοικούντος ταύτα συλλογικού οργάνου» (παρ. 1 εδ. α), ενώ «Δια την πληρωμήν οιοδήποτε εξόδου απαιτείται η έκδοσις χρηματικού εντάλματος» (παρ. 4). Το ίδιο άρθρο 13 του ν.δ. 496/1974 ορίζει στην παρ. 6 εδ. β' αυτού, ότι με Προεδρικό Διάταγμα, εκδιδόμενο με πρόταση του Υπουργού των Οικονομικών, ορίζεται «η διαδικασία εκκαθάρισεως και εντολής πληρωμής των εξόδων των νομικών προσώπων υπό της οικονομικής αυτών υπηρεσίας ή των δια των διατάξεων του άρθρου 14 του παρόντος προβλεπομένων Υπηρεσιών Εντελλομένων Εξόδων», ενώ με το άρθρο 14 παρ. 1 και 2 του ν.δ. 496/1974 παρέχεται νομοθετική εξουσιοδότηση για την έκδοση Π.Δ/των σχετικά με τη σύσταση Υπηρεσιών Εντελλομένων Εξόδων στα ν.π.δ.δ. καθώς και την ανάθεση εκκαθάρισης και εντολής πληρωμής των δαπανών νομικών προσώπων σε ήδη υφιστάμενες Υπηρεσίες Εντελλομένων Εξόδων. Ακόμη, το άρθρο 53 του αυτού ν.δ. 496/1974, υπό τον τίτλο «Κατάσχεσις εις χείρας του ν.π. και εκχώρησις» ορίζει τα εξής: «...1. Δια πάσαν κατάσχεσιν χρηματικής απαιτήσεως εις χείρας του ν.π. ως τρίτου, το κατασχετήριον ως και η αναγγελία επί εκχωρήσεως χρηματικής απαιτήσεως κατά του ν.π. κοινοποιούνται εις την αρμοδίαν δια την πληρωμήν υπηρεσίαν του ν.π. και εις το αρμόδιον δια την αναγνώρισιν της δαπάνης όργανον αυτού. Το κατασχετήριον κοινοποιείται εις το Δημόσιον Ταμείον εις ο υπάγεται φορολογικώς ο καθού η κατάσχεσις και εις την αρμοδίαν δια την εκκαθάρισιν και εντολήν πληρωμής της δαπάνης Υπηρεσίαν εντός δέκα πέντε ημερών από της επιδόσεως του εις την αρμοδίαν δια την πληρωμήν Υπηρεσίαν. 2. Πάσα κατάσχεσις ή εκχώρησις, δια την οποίαν δεν ετηρήθησαν αι ως άνω διατάξεις, είναι άκυρος...». Από τις παραπάνω διατάξεις προκύπτει ότι προκειμένου για σύμβαση ενεχύρασης χρηματικής απαιτήσεως ονομαστικής τρίτου κατά της Νομαρχιακής Αυτοδιοικήσεως υπέρ Τράπεζας, συνεπαγόμενης εκ του νόμου εκχώρησή της, απαιτείται, για το

17

προταθεί τόσο από την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, όσο και από οποιονδήποτε τρίτο που έχει έννομο συμφέρον, ακόμη δε και να ληφθεί υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο (βλ. ΑΠ 480/2006 από Τ.Ν.Π. «ΝΟΜΟΣ» και Γνωμ.ΝΣΚ 6/2006 σε Τ.Ν.Π. «ΝΟΜΟΣ» και ΑΠ 176/1974, ΕφΛαμ 212/2009, ΝΟΜΟΣ, Εφ. Αιγαίου 268/2004).

III. Σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 260 του Α.Κ., που ορίζει ότι "η παραγραφή διακόπτεται όταν ο υπόχρεος αναγνωρίσει την αξίωση με οποιονδήποτε τρόπο", συνάγεται ότι για τη διακοπή της παραγραφής αρκεί οποιαδήποτε ενέργεια ή συμπεριφορά του οφειλέτη έναντι του δανειστή από την οποία να προκύπτει σαφώς ότι αυτός (οφειλέτης), γνωρίζοντας την εναντίον του αξίωση του δικαιούχου, θεωρεί ότι αυτή υφίσταται, κατά το χρόνο της ενεργείας ή της συμπεριφοράς του, κατά τρόπο που να μη θεωρείται αναγκαία η έγερση της σχετικής αγωγής από τον δανειστή. Ενέργειες δε, που συνιστούν αναγνώριση (εκτός βεβαίως από την ρητή τοιαύτη) είναι, μεταξύ των άλλων, η πληρωμή τόκων, η παροχή ασφαλείας της αξιώσεως, η μερική καταβολή και η μερική προσφορά του χρέους. Δεν εξετάζεται αν η ενέργεια του οφειλέτη έχει δικαιοπρακτικό χαρακτήρα, ούτε αν συνιστά συμβατική ή μονομερή αναγνώριση της αξιώσεως ή σύμβαση αναγνώρισεως χρέους, κατά την έννοια του άρθρου 873 Α.Κ., ούτε απαιτείται η ενέργεια αυτή να υποβληθεί σε κάποιον τύπο ή να γίνει δεκτή από τον δανειστή. Συνεπώς, αρκεί κάθε εκδήλωση του υπόχρεου έναντι του δικαιούχου, αναγνωριστική του υποστατού της υποχρεώσεώς του είτε ρητή είτε σιωπηρά, η οποία πρέπει να επιδεικνύεται πριν από την συμπλήρωση της παραγραφής, έναντι του δανειστού και όχι έναντι τρίτου προσώπου, (ΑΠ 997/2015, ΝΟΜΟΣ). Αν η αναγνώριση γίνει πριν από τη συμπλήρωση του χρόνου παραγραφής επέρχεται διακοπή αυτής και αρχίζει νέα (ΑΠ 1730/2001 ΕλλΔνη 2002,1424, ΑΠ 809/2000 Αρμ 200,825, ΑΠ 819/1984 ΝοΒ 1985,612, ΕφΑθ 9329/1978 ΝοΒ1979,804). Το βάρος απόδειξης της ενέργειας ή συμπεριφοράς του οφειλέτη βαρύνει τον δικαιούχο της αξίωσης. Στην ένσταση παραγραφής

αναγνώρισης της οφειλής (ΑΠ 18/1998 ΕλλΔνη 1998,590, ΑΠ 14/1987 ΝοΒ 1988,104, ΕφΘεσ 1522/2005 Αρμ 2006,728). Για το ορισμένο της αντένστασης θα πρέπει να αναφέρεται ο χρόνος αναγνώρισης της αξίωσης, ώστε να προκύπτει αν αυτή έγινε πριν από τη συμπλήρωση της παραγραφής (ΑΠ 819/1984 ΝοΒ 1985,612, ΕφΑΘ 9329/1978 ΝοΒ 1979,804). Με το άρθρο 260 ΑΚ προβλέπεται ο μόνος εξώδικος τρόπος διακοπής της παραγραφής και δη με πράξη του υπόχρεου. Αναγνώριση της αξίωσης επέρχεται από τον οφειλέτη από ενέργεια του έναντι του δανειστή, από την οποία προκύπτει ότι αυτός, γνωρίζοντας την αξίωση του δανειστή, θεωρεί ότι αυτή υπάρχει (βλ. ΑΠ 72/2007 ΝοΒ 2007,368, ΕφΑΘ 8719/2006 ΕλλΔνη 2007,550, ΑΠ 68/2001 ΔΕΕ 2001,624), αρκεί η ενέργεια ή συμπεριφορά να εκφράζεται ρητά ή σιωπηρά, αλλά σαφώς (βλ. ΕφΑΘ 5922/2005 ΕΤρΑξΧρΔ 2006,624, ΑΠ 68/2001 ό.π., ΑΠ 1206/2001 ΕλλΔνη 43,157, ΝοΒ 50,1268, ΕφΘεσ 323/2000 Αρμ 55,933, ΕφΑΘ 1933/2000 ΕλλΔνη 42,810). Λόγω αυτής της ενέργειας και συμπεριφοράς δικαιολογείται κατά αντικειμενική κρίση η πεποίθηση του δανειστή ότι ο οφειλέτης έχει σαφή επίγνωση της αξίωσης και την θεωρεί υφιστάμενη (ΑΠ 68/2001, ΕλλΔνη 2001,727, ΑΠ 489/1994 ΕλλΔνη 1995,192, ΑΠ 14/1987 ΝοΒ 1988,104, ΑΠ 258/1966 ΝοΒ 1966,1127, ΑΠ 467/1969 ΝοΒ 1970,51, ΕφΘεσ 323/2000 Αρμ 2001,933). Η αναγνώριση δεν απαιτείται να υποβληθεί σε έγγραφο ή άλλο τύπο και να φέρει δικαιοπρακτικό τύπο (βλ. ΑΠ 68/2001 ΝοΒ 2002,118, ΜΠρΑΘ 119/2005 Αρμ 2007,704) ώστε να μην είναι αναγκαία η έγερση της σχετικής αγωγής (βλ. ΑΠ 489/94 ΝοΒ 43,545, ΑΠ 1869/95 ΔΕΕ 1996, 282). Δεν είναι απαραίτητο η συμπεριφορά αυτή να γίνεται με σκοπό ανάληψης υποχρέωσης (βλ. ΑΠ 1231/2006 ΧρΙΔ 2006,887, ΑΠ 1596/95 ΕλλΔνη 38,1060). Αρκεί συμπεριφορά με την οποία εκφράζεται συνείδηση για ύπαρξη υποχρέωσης (βλ. ΕφΑΘ 11350/91 ΕλλΔνη 36,704, ΕφΠειρ 207/92 ΕΝΔ 21,300). Αναγνώριση της αξίωσης από τον οφειλέτη επέρχεται και με την υποβολή αίτησης για χορήγηση προθεσμίας πληρωμής ή αναβολής (βλ. Τούση ό.π., ΑΠ 478/61 ΕΕΝ 29,139). Αρκεί η αναγνώριση της απαίτησης έστω και αν αμφισβητηθεί το ποσό αυτής (βλ. ΕφΑΘ 4955/88 ό.π.). Η αναγνώριση

ΕΞΕΡΧΟΜΕΝΗ
Δ.ΕΙΣΗΓΗΤ. Π.Δ.

ΚΑΛΩ

9

8

πρέπει να είναι ειδική χωρίς να απαιτείται να έχει χαρακτήρα δικαιοπραξίας (βλ. ΑΠ 68/2001 ό.π.). Δεν εξετάζεται αν συνιστά συμβατική ή μονομερή αναγνώριση της αξίωσης ή σύμβαση αναγνώρισης χρέους (ΑΚ 873) (βλ. ΑΠ 72/2007 ό.π., 382/2002). Επίσης δεν απαιτείται να υποβληθεί σε κάποιο τύπο (βλ. ΕιρΘεσ 8292/2004 ΑρχΝ 2006,498, ΑΠ 608/88 ΝοΒ 37,1421, ΑΠ 1489/82 ΝοΒ 31,1353, ΕφΑθ 2635/87 ΕλλΔνη 29,325), έστω και αν η κύρια σύμβαση από την οποία απορρέει η αξίωση υποβάλλεται σε τύπο (βλ. ΑΠ 608/88 ό.π.). Η ενέργεια του οφειλέτη πρέπει να απευθύνεται προς το δανειστή και να περιέρχεται σε αυτόν (βλ. ΑΠ 1231/2006 ό.π.), χωρίς να απαιτείται να γίνει δεκτή από αυτόν (ΑΠ 1596/1995 ΕλλΔνη 1997,1060, ΕφΘεσ 3100/1992 Αρμ 1992,1215, ΕφΚρ 9/1964 ΝοΒ 1965,973).

IV. κατά το άρθρο 914 ΑΚ "όποιος ζημιώνει άλλον παράνομα και υπαίτια έχει την υποχρέωση να τον αποζημιώσει". Με τη διάταξη αυτή καθιερώνεται γενική ευθύνη από αδικοπραξία, δηλαδή η διάταξη υποχρεώνει απλώς τον υπαίτιο μιας ζημιογόνου πράξεως να αποκαταστήσει τη ζημία που προξένησε σε άλλον "παρά τον νόμον". Πότε όμως συμβαίνει αυτό, ήτοι πότε η πράξη είναι παράνομη συνάγεται όχι από τη διάταξη του άρθρου 914 ΑΚ αλλά κρίνεται από την αντίθεση της πράξεως σε άλλες διατάξεις, εκτός αυτής και στις οποίες αυτή παραπέμπει. Γι' αυτό και η ΑΚ 914 δεν είναι καθοριστική του επιτρεπτού ή απαγορευτικού, αλλά προσδιοριστική της κύρωσης για την πράξη που είναι παράνομη από την αντίθεση της σε κάποιο άλλο κανόνα δικαίου, γραπτό ή άγραφο που υπάρχει (Γεωργιάδης σε ΑΚ Γεωργιάδη - Σταθόπουλου άρθρο 914 αριθμ. 6, Βασ. Βαθρακοκοίλη, Κωδ. Πολ. Δικ. 994 υπ' άρθρο 914, σελ. 1206). Το παράνομο της πράξεως κρίνεται και από το αποτέλεσμα της, καθόσον η επιστήμη και η νομολογία δέχονται ότι για την ύπαρξη παρανομίας ως προϋποθέσεως της ΑΚ 914 δεν αρκεί μόνο συμπεριφορά αντίθετη προς οποιαδήποτε διάταξη αλλά απαιτείται παράβαση διατάξεως που θεμελιώνει δικαίωμα ή προστατεύει συγκεκριμένο έννομο συμφέρον του ζημιωθέντος. Έτσι το παράνομο εμφανίζεται με δύο μορφές ως προσβολή διατάξεως νόμου που απονέμει

δικαίωμα (προσβολή δικαιώματος) και ως προσβολή διατάξεως που προστατεύει και ιδιωτικό συμφέρον (προσβολή εννόμου συμφέροντος) (βλ. Γεωργιάδης - Σταθόπουλος ΑΚ 914 αριθμός 32). Εξάλλου ως ζημία νοείται κάθε βλάβη που προκαλείται στα υλικά και άυλα αγαθά ενός προσώπου, δηλαδή κάθε δυσμενή μεταβολή αυτών. Επίσης πρέπει να σημειωθεί ότι όπως κρατεί και στη νομολογία η υπαίτια και ζημιογόνα πράξη με την οποία παραβιάζεται κάποια σύμβαση, μπορεί πέρα από την συμβατική αξίωση να στηρίζει και αδικοπρακτική αξίωση, όταν διαπραττόμενη και χωρίς την συμβατική σχέση θα ήταν παράνομη γιατί αντίκειται στο βάσει της ΑΚ 914 επιβαλλόμενο γενικό καθήκον της μη προκλήσεως υπαιτίως ζημίας σε άλλο πρόσωπο (βλ. ΑΠ ΟΛ 967/1973 ΝοΒ 22,505, ΑΠ 394/1973, ΑΠ 960/1971, ΕΑ 1324/1993 ΕΛΔ 37,1872, ΕφΠειρ 38/1995 ΕΛΔ 36/1313 επ., Γεωργιάδης - Σταθόπουλος υπό άρθρα 914, 919 αριθ. 7 επ., ΕφΑθ 9553/2001, ΝΟΜΟΣ).

ΕΡΗΘΗΚΕ
ΕΙΣΗΓΗΤ. Δ. Δ.

V. Με τις διατάξεις των άρθρων 57 και 59 ΑΚ προστατεύεται το δικαίωμα της προσωπικότητας που αποτελεί ένα πλέγ-μα αγαθών που συνθέτουν την υπόσταση του προσώπου με το οποίο είναι αναπό-σπαστα συνδεδεμένα. Τέτοια αγαθά είναι, εκτός των άλλων, η τιμή και η υπόληψη κάθε ανθρώπου, η οποία αντικατοπτρίζεται στην αντίληψη και την εκτίμηση που έχουν οι άλλοι γι' αυτόν. Από τις διατάξεις δε αυτές σε συνδυασμό προς τις διατάξεις των άρθρων 914 και 932 ΑΚ προκύπτει ότι επί προσβολής της προσωπικότητας η αξίωση ικανοποίησης για την ηθική βλάβη προϋποθέτει προσβολή των ανωτέρω δι-καιωμάτων, παράνομη και υπαίτια. Είναι δε παράνομη η προσβολή, όταν υπάρχει διάταξη η οποία απαγορεύει συγκεκριμένη πράξη που προσβάλλει κάποια έκφανση της προσωπικότητας και είναι αδιάφορο αν η απαγόρευση βρίσκεται στο αστικό ή ποινικό δίκαιο ή σε άλλους κανόνες δη-μοσίου δικαίου ή και ειδικούς νόμους (ΑΠ 356/2010, ΕφΠειρ 216/2014 Νόμος). Περαιτέρω και το νομικό πρόσωπο, εφόσον κηρύσσεται ικανό δικαίου και ικανό προς δικαιοπραξία (άρθρα 61 και 70 ΑΚ), έχει δικαίωμα επί της προσωπικότητας αυτού στην έκφανση της πίστης, της υπόληψης, της φήμης, του κύρους, του επαγγέλματος, του

μέλλοντος και των λοιπών αναγνωριζόμενων σ' αυτό άυλων αγαθών. Συνεπώς, σε περίπτωση προσβολής της προσωπικότητας αυτού σε οποιαδήποτε των εκφάνσεων τούτων, δικαιούται να ζητήσει, κατά τα άρθρα 57 και 59 ΑΚ προστασία, η οποία συνίσταται σε πληρωμή χρηματικού ποσού, σε δημοσίευμα ή σε ο,τιδήποτε επιβάλλεται από τις περιστάσεις. Ο νόμος καθιερώνει αντικειμενική ευθύνη του προσβάλλοντος μόνον ως προς την αξίωση για την άρση της προσβολής, ενώ για την αξίωση αποζημίωσης καθώς και για τη χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης εκείνου που έχει προσβληθεί, ο νόμος απαιτεί η προσβολή να είναι παράνομη και υπαίτια (ΑΠ 265/2015 Νό-μος, ΕφΘεσ 526/2010 Αρμ 2011. 1126). Αποκατάσταση της ηθικής βλάβης μπορούν να ζητήσουν και οι εταιρείες, αν με την αδικοπραξία προσβλήθηκε η εμπορική τους πίστη, η επαγγελματική τους υπόληψη και γενικά το εμπορικό τους μέλλον. Το αν συνέβη αυτό πρέπει να το αποδείξει με κάθε νόμιμο αποδεικτικό μέσο η ενάγουσα εταιρεία, διότι η ηθική βλάβη στα νομικά πρόσωπα δεν αναφέρεται, όπως στα φυσικά πρόσωπα σε ενδιάθετο αίσθημα αναγόμενο στον εσωτερικό κόσμο και κρινόμενο με τα δεδομένα της ανθρώπινης λογικής χωρίς αποδείξεις, αλλά σε μία συγκεκριμένη βλάβη, που έχει υλική υπόσταση (ΕφΘεσ 604/2008 Αρμ 2010. 373, Γεωργιάδη - Σταθόπουλου ΕρμΑΚ, άρθρ. 932 ΙΙΙ αρ. 1 σελ. 817). Θα πρέπει, δηλαδή, το νομικό πρόσωπο για την επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης να επικαλείται και να αποδεικνύει συγκεκριμένη υλική ζημία (ΕΦ ΛΑΡ 85/2016, ΝΟΜΟΣ, Γ. Γεωργιάδης ΣΕΑΚ τομ. Ι, άρθρ. 932, αριθμ. 22).

Με την υπό κρίση αγωγή, η ενάγουσα τράπεζα ως καθολική διάδοχος της τράπεζας [REDACTED] εκθέτει ότι, είχε χορηγήσει στην

RECEIVED
JAN 11 1964

άκυρη η επίδικη σύμβαση ενεχύρασης – εκχώρησης για οποιοδήποτε λόγο, οι εναγόμενοι κατέστησαν πλουσιότεροι κατά το ανωτέρω ποσό, για την ωφέλεια δε αυτή δεν υφίσταται νόμιμη αιτία διατήρησης, ελλείπει ενοχικού υποβάθρου. Τέλος, ζητεί να καταδικαστούν οι εναγόμενοι στη δικαστική της δαπάνη.

Με το περιεχόμενο αυτό, η αγωγή αρμοδίως καθ' ύλην (άρθρο 18 παρ. 1ΚΠολΔ) και κατά τόπον φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού (33 και 37 παρ 1 ΚΠολΔ), καθόσον η επίδικη σύμβαση εκχώρησης συνήφθη στο Αγρίνιο, η αρχική σύμβαση πίστωσης είχε συναφθεί επίσης στο Αγρίνιο, το υπό πληρωμή έργο «Βελτίωση οδού Παραβόλας – Λαμπίρι» ανήκει στην τοπική αρμοδιότητα του παρόντος Δικαστηρίου και η πληρωμή της πρώτης δόσης από την πρώτη των εναγομένων ποσού των 47.158,54 € έλαβε χώρα στο Αγρίνιο, απορριπτομένων όσα περί του αντιθέτου υποστηρίζει η δεύτερη των εναγομένων, ως αβάσιμων. Εισάγεται δε να συζητηθεί κατά την τακτική διαδικασία και είναι ορισμένη, απορριπτομένης της ένστασης αοριστίας

εκχώρησης - ενεχυράσεως). Σύμφωνα με τον όρο 3 της σύμβασης η εκχωρήτρια εταιρεία - δεύτερη των εναγομένων στερείται πλέον του δικαιώματος να διεκδικεί και να διαθέτει καθ' οιονδήποτε τρόπο τις εκχωρηθείσες απαιτήσεις, η Τράπεζα μόνη έχει το δικαίωμα να διεκδικεί, εισπράττει και διαθέτει τις απαιτήσεις αυτές ενώ στο εξής αποκόπτεται κάθε δεσμός μεταξύ εκχωρητή και οφειλετών του που αφορά τις εκχωρηθείσες απαιτήσεις. Τέλος συμφωνήθηκε η πληρωμή από την Οικονομική Διεύθυνση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Αιτωλοακαρνανίας προς εξόφληση των εκχωρηθεισών απαιτήσεων να γίνει είτε με την έκδοση επιταγής σε διαταγή της «[REDACTED] Α.Ε.» (κατ/μα Αγρινίου, κωδικός 073) είτε με την απευθείας κατάθεση χρημάτων στον λογαριασμό GR 0505400730000195070017011 που τηρείται για αυτόν τον λόγο στην Τράπεζα. Η αναγγελία της εκχώρησης έγινε σύμφωνα με τον νόμο και τον υπ' αριθμ. 20 όρο της σύμβασης εκχώρησης - ενεχυράσεως, ήτοι συντάχθηκε παραγγελία κάτω από το σώμα της εκχώρησης και επιδόθηκε αυτή στην Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Αιτωλοακαρνανίας (σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 4110/18-12-2008 έκθεση επίδοσης δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Μεσολογγίου [REDACTED], την Υπηρεσία Δημοσιονομικού Ελέγχου Νομού Αιτωλοακαρνανίας (σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 4112/18-12-2008 έκθεση επίδοσης δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Μεσολογγίου [REDACTED], την Οικονομική Διεύθυνση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Αιτωλοακαρνανίας (σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 4111/18-12-2008 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Μεσολογγίου [REDACTED], την Φ.Α.Ε.Ε. Αθηνών (σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 6494Ε'/23-12-2008 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών [REDACTED], τη Δ.Ο.Υ. Λευκάδας (σύμφωνα με τη υπ' αριθμ. 9857/17-12-2008 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Λευκάδας

ποσοστά (βλ. το υπ' αριθ. 1190332/2086/5-4-2017 διπλότυπο είσπραξης της Δ.Ο.Υ. Αγρινίου).

Από όλα τα έγγραφα που οι διάδικοι νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Δυνάμει της υπ' αριθμ. 0163/18-7-2008 συμβάσεως παροχής πιστώσεως με ανοικτό (αλληλόχρεο) λογαριασμό και υπό τους ειδικότερους όρους και επιμέρους συμφωνίες που αναφέρονται σε αυτήν και στις από 18-7-2008, 16-12-2008, 15-5-2009, 28-6-2012 και 18-3-2014 Πρόσθετες Πράξεις, οι οποίες αποτελούν αναπόσπαστο μέρος (παράρτημα) της αρχικής ως άνω σύμβασης, χορηγήθηκε προς την αναφερόμενη σε αυτή πιστούχο, ήτοι την ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία [REDACTED] πίστωση με ανοικτό (αλληλόχρεο) λογαριασμό μέχρι του ποσού (πλαφόν) των επτακοσίων χιλιάδων ευρώ (700.000,00 €). Η ως άνω σύμβαση καταρτίσθηκε στο Αγρίνιο Αιτ/νίας, την 18-7-2008 μεταξύ της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία [REDACTED], στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της οποίας υπεισήλθε η [REDACTED] σύμφωνα με την απόφαση 12/1/26-7-2013 της Ε.Μ.Ε. της Τράπεζας της Ελλάδος και της πιστούχου. Με την από 16-12-2008 Σύμβαση Εκχωρήσεως - Ενεχυράσεως Απαιτήσεων, η οποία καταρτίστηκε μεταξύ της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία [REDACTED] ως εκδοχέως και της ετερόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία [REDACTED], ως εγγυήτριας και εκχωρήτριας, η τελευταία συνέστησε ενέχυρο και εκχώρησε στην πρώτη, προς εξασφάλιση των απαιτήσεών της που απέρρεαν από την ως άνω σύμβαση πίστωσης τις απαιτήσεις της έναντι της πρώτης των εναγομένων, οι οποίες απέρρεαν από την 5η εντολή πληρωμής της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών της Ν.Α. Αιτωλοακαρνανίας συνταχθείσα την 26-11-2008, και αφορούσαν το έργο «Βελτίωση οδού Παραβόλας - Λαμπίρι (Καλλιθέα) Ν. Αιτ/νίας, Τμήμα Παραβόλα - Καλλιθέα (Β' Φάση)» με ανάδοχο τη δεύτερη των εναγομένων, ποσού 307.400,00 € με Φ.Π.Α., πλέον τόκων, καρπών, ωφελημάτων και πάσης φύσεως δικαιωμάτων (όροι 2 και 4 της σύμβασης

ΠΡΕΣΒΕΥΣΗ
ΑΓΡΙΝΙΟΥ
ΕΛΛΑΔΟΣ

TELEPHONE
EIGHT PIA

14.833/28-06-2013. πράξη [redacted] Συμβολαιογράφου [redacted]
[redacted] με την οποία η
δεύτερη των εναγομένων υπεισήλθε πλήρως στα δικαιώματα και τις
υποχρεώσεις της [redacted]. Η ενάγουσα με την
από 5-2-2015 επιστολή της ζήτησε από την Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας
να της γνωρίσει άμεσα τον χρόνο και τον τρόπο πληρωμής του
υπολοίπου των απαιτήσεών της ενώ με την υπ' αριθμ. 38587/796/6-2-
2015 επιστολή της η πρώτη των εναγομένων απάντησε ότι έχει γίνει
πλήρης εξόφληση της εντολής πληρωμής που αφορούσε τις
εκχωρηθείσες σε αυτήν απαιτήσεις, κατόπιν κατάσχεσης που επέβαλε σε
αυτήν η δεύτερη των εναγομένων - εκχωρήτρια, καθώς με την από 15-5-
2015 επιστολή της η πρώτη των εναγομένων επανέλαβε την είσπραξη των
απαιτήσεων της ενάγουσας από την δεύτερη των εναγομένων και της
απέστειλε αντίγραφο της υπ' αριθμ. 258/2011 διαταγής πληρωμής του
Μονομελούς Πρωτοδικείου Μεσολογγίου που εξεδόθη κατόπιν αιτήσεως
της δεύτερης των εναγομένων - εκχωρήτριας με την επ' αυτής από 26-1-
2012 επιταγή προς πληρωμή με την οποία επιτάσσονταν να καταβάλει το
συνολικό ποσό των 495.653,67 € και αντίγραφο του από 2-2-2012
κατασχετηρίου με το οποίο η δεύτερη των εναγομένων εισέπραξε μεταξύ
άλλων και τις εκχωρηθείσες από αυτήν στην ενάγουσα απαιτήσεις. Με
την ως άνω διαταγή πληρωμής και το από 2-2-2012 κατασχετήριο η
δεύτερη εναγόμενη εισέπραξε από την πρώτη εναγόμενη, εκτός των
άλλων, το συνολικό ποσό των 394.751,50 € (κεφάλαιο 307.400 € + τόκοι
έως 26-1-2012, 87.351,50 €), το οποίο αφορούσε στην εκχωρηθείσα
προς την ενάγουσα 5η εντολή πληρωμής. Η οφειλή της πρώτης των
εναγομένων προς την ενάγουσα ανέρχεται σήμερα στο ποσό των
διακοσίων εξήντα χιλιάδων διακοσίων σαράντα ενός ευρώ και σαράντα έξι
λεπτών $(307.400,00 \text{ €} - 47.158,54) = 260.241,46 \text{ €}$, ποσό το οποίο η
δεύτερη των εναγομένων, ενεργώντας αντισυμβατικά, εισέπραξε στο
όνομά της και για λογαριασμό της, καθιστώντας αδύνατη την
ικανοποίηση της ενάγουσας, για τις απαιτήσεις που προέκυπταν από την
5η εντολή πληρωμής και τις οποίες ήδη είχε εκχωρήσει η 2^η εναγόμενη

στην ενάγουσα, η δε πρώτη καταβάλλοντας τις απαιτήσεις από την 5η εντολή πληρωμής του επίμαχου έργου προς τη δεύτερη ενώ είχε προηγηθεί νόμιμη αναγγελία της εκχώρησης και δυνάμει αυτής είχε ήδη καταβληθεί η πρώτη δόση προς την ενάγουσα, όπως προαναφέρθηκε. Επιπρόσθετα, η πιστούχος έκανε χρήση της κατά τα άνω πιστώσεως και οι λογαριασμοί που συνδέθηκαν με την ως άνω σύμβαση παροχής πιστώσεως και την, κατά τα ανωτέρω, πρόσθετη μεταξύ τους πράξη, εκινούνταν έκτοτε με εκατέρωθεν χρεοπιστώσεις διαφόρων ποσών μέχρι τις 3-6-2016, οπότε και η ως άνω πίστωση και οι βάσει αυτής τηρούμενοι, κατά τα ανωτέρω, λογαριασμοί κλείστηκαν οριστικά, εμφανίζοντας εις βάρος της πιστούχου χρεωστικό κατάλοιπο ποσού 461.693,57 € και 5.074,93 €, τα οποία χρεωστικά υπόλοιπα εις βάρος της πιστούχου μεταφέρθηκαν την ίδια ημέρα (3-6-2016) στους υπ' αριθμ. 303/4268982856 και 303/8562386747 λογαριασμούς οριστικής καθυστέρησης αντίστοιχα, οπότε και το συνολικό χρεωστικό υπόλοιπο ποσού 466.768,50 € (461.693,57 + 5.074,93) κατέστη, σύμφωνα με την ως άνω σύμβαση, άμεσα ληξιπρόθεσμο και απαιτητό, οφειλόμενο εντόκως με το συμβατικό επιτόκιο υπερημερίας από 4-6-2016, το οποίο σύμφωνα με τον όρο 5 της σύμβασης συμφωνήθηκε με βάση και την Π.Δ.Τ.Ε. 2393/96 σε 2,5 ποσοστιαίες μονάδες ανώτερο του κατά τα ανωτέρω συμβατικού επιτοκίου και με εξάμηνο ανατοκισμό των τόκων. Επομένως, το ως άνω υπόλοιπο ανήλθε στις 6-12-2016 στο συνολικό ποσό των 491.358,97 € (485.941,76 € + 5.417,21 € αντίστοιχα) οφειλόμενο εντόκως από 7-12-2016. Οι εναγόμενοι ισχυρίστηκαν ότι η απαίτηση της ενάγουσας εταιρείας στηριζόμενη στην αδικοπρακτική ευθύνη (914 ΑΚ) και στις διατάξεις του αδικαιολογήτου πλουτισμού (904 ΑΚ) έχει ήδη παραγραφεί καθώς η επίδικη σύμβαση συνήφθη στο τέλος του έτους 2008 και επομένως την 1-1-2014 θεωρείται παραγεγραμμένη. Όμως, οι εναγόμενοι αναγνώρισαν την οφειλή προς την ενάγουσα, η μεν πρώτη με την έκδοση της υπ' αριθμ. 29533141-1/23-6-2011 επιταγής της «ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ» ποσού 47.158,54 € σε διαταγή της [REDACTED] προς μερική εξόφληση της απαιτήσεώς της, η οποία διαβιβάστηκε στην τελευταία με

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ
15/2

το υπ' αριθμ. 85273/1518/24-6-2011 έγγραφο του τμήματος λογιστικής διαχείρισης της πρώτης εναγόμενης, το οποίο και κοινοποιήθηκε προς τη δεύτερη εναγόμενη, και κατατέθηκε στον υπ' αριθμ. GR 0505400730000195070017011 λογαριασμό όπως είχε συμφωνηθεί με τον υπ' αριθμ. όρο 3 της σύμβασης ενεχυράσεως - εκχωρήσεως, η δε δεύτερη των εναγομένων με την μη εναντίωσή της στην ως άνω πληρωμή, καίτοι ενημερώθηκε κατά τα ανωτέρω με ειδική κοινοποίηση από την πρώτη εναγόμενη. Στο συγκεκριμένο δε υπ' αριθμ. 85273/1518/24-6-2011 έγγραφο του τμήματος λογιστικής διαχείρισης της πρώτης εναγόμενης με θέμα «Αποστολή επιταγής», το οποίο κατά τα ανωτέρω κοινοποιήθηκε και στη δεύτερη εναγόμενη, και σχετικό έγγραφο την από 18-7-2008 σύμβαση με αριθμό 0163 (αρχική σύμβαση πίστωσης για την εξασφάλιση της οποίας εκχωρήθηκαν οι απαιτήσεις) η πρώτη εναγόμενη αναφέρει επί λέξει: «Σε συνέχεια του ανωτέρω σχετικού, σας αποστέλλουμε την αρ. 29533141-1/23-6-2011 ποσού 47.158,54 € επιταγή η οποία είναι προϊόν μερικής εξόφλησης 5ου λογαριασμού, του έργου ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΟΔΟΥ ΠΑΡΑΒΟΛΑ - ΛΑΜΠΙΡΙ, ΤΜΗΜΑ ΠΑΡΑΒΟΛΑ - ΚΑΛΛΙΘΕΑ Β ΦΑΣΗ αναδόχου [REDACTED]». Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι με την αναγνώριση της οφειλής, η οποία επήλθε με την έκδοση της προαναφερόμενης επιταγής και την πληρωμή αυτής, διεκόπη η παραγραφή στις 23-6-2011 και ξεκίνησε εκ νέου πενταετής παραγραφή, η οποία ξεκίνησε με τη λήξη του έτους εντός του οποίου έλαβε χώρα η αναγνώριση, ήτοι στις 31-12-2011 και συμπληρωνόταν στις 31-12-2016. Η κρινόμενη αγωγή κατατέθηκε στις 29-12-2016 (αρ. κατ. δικογράφου 41/29-12-2016) και επιδόθηκε στους εναγόμενους στις 30-12-2016, όπως προκύπτει από τις προσκομισθείσες εκθέσεις επίδοσης. Συνεπώς, σύμφωνα και με την υπό στοιχείο III νομική σκέψη της παρούσας, η προβληθείσα από τους εναγόμενους ένσταση παραγραφής θα πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη, δεκτής δε γενομένης της αντένστασης διακοπής της παραγραφής λόγω αναγνώρισης της οφειλής, που προέβαλε η ενάγουσα. Επιπρόσθετα, οι εναγόμενοι προέβαλαν την ένσταση ακυρότητας της

ГЕОФИЗИКА
ИЗДАНИЕ

οποίας έχει εγγυηθεί η δεύτερη εναγόμενη, καθώς η μεν πρώτη κατέβαλε στην ενάγουσα το ποσό των 47.158.54 €, στις 27-6-2011 με τη σχετική επιταγή, η δε δεύτερη το γνώριζε πολύ καλά αυτό καθώς της είχε κοινοποιηθεί με έγγραφο της πρώτης κατά τα ανωτέρω. Συνεπώς η ενάγουσα εταιρεία ζημιώθηκε από τις ως άνω παράνομες και υπαίτιες συμπεριφορές των εναγομένων κατά το ποσό των 260.241,46 €, το οποίο θα πρέπει οι εναγόμενες να υποχρεωθούν να της καταβάλουν αλληλεγγύως και εις ολόκληρον έκαστη, νομιμοτόκως από της επιδόσεως της αγωγής έως ολοσχερούς εξόφλησεως, απορριπτομένης ως ουσία αβάσιμης της προβληθείσας από τους εναγόμενους ένστασης καταχρηστικής άσκησης της αγωγής. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η υπό κρίση αγωγή θα πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως και κατ' ουσίαν βάσιμη και να υποχρεωθούν οι εναγόμενες να καταβάλουν στην ενάγουσα το ποσό των διακοσίων εξήντα χιλιάδων διακοσίων σαράντα ενός και σαράντα έξι (260.241,46) ευρώ, νομιμοτόκως από της επιδόσεως της αγωγής έως την ολοσχερή εξόφληση και να καταδικαστούν στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας κατά το μέρος της ήττας τους, (άρθρο 178, 190, 191 παρ. 1 του ΚΠολΔ), κατά τα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τις εναγόμενες να καταβάλουν εις ολόκληρον έκαστη στην ενάγουσα το ποσό των διακοσίων εξήντα χιλιάδων διακοσίων σαράντα ενός ευρώ και σαράντα έξι λεπτών (260.241,46) ευρώ, νομιμοτόκως από της επιδόσεως της αγωγής έως την ολοσχερή εξόφληση.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τις εναγόμενες στην πληρωμή μέρους των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας, τα οποία ορίζει στο ποσό των έξι χιλιάδων πεντακοσίων είκοσι (6.520) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίστηκε στο Αγρίνιο, στις 26 Οκτωβρίου του έτους 2017 και δημοσιεύτηκε στο ακροατήριό του, σε έκτακτη, δημόσια

συνεδρίαση, στο Αγρίνιο, στις 20 Νοεμβρίου του έτους 2017, απόντων των διαδικών και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ακριβές Αντίγραφο

Αγρίνιο 24-11-2017

Φ. Γραμματέας

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΘΕΩ.
Κ.Ε.Σ.Η.

Θεωρήθηκε για τη νόμιμη
σφράγιση και την κατά σειρά
της απόφασης της συνεδρίασης του
Αγρινίου, του ίδιου ημερο
Ο Προϊστάμενος του Τμήματος

